

ST. ANDREW'S EV. LUTH. CHURCH CHOIR
 SYMPHONY ORCHESTRA
 Conductor — ARVIDS PURVS
 Organist — ANITA RUNDĀNE
 Soloists — RITA DZILNA - ZAPRAUSKA, soprano
 ASTRA KALNIŅA, soprano

SONG OF PRAISE, Op. 35 (Words by Fr. Plostinieks) - Jazeps Vīdols
 Cantata for choir, soprano and orchestra. (1863 - 1948)
 Soloist — Rita Dzilna-Zaprauska

PRAYER, excerpt from The Sacred Cantata Andrejs Jurjāns
 Choir and Orchestra
 Instrumentation by Tālvāldis Kēniņš
 CALLING OF BELLS (Words by Ingrida Vīksna) Arvids Purvs
 Choir and Orchestra (1926 -)

SCHERZO Alfrēds Kalniņš
 (1879 - 1951)
 WARRIORS' LAMENT, Fugue-fantasia Arnoldis Kalniņš
 (Premiere) (1906 -)
 TOCCATA, from Suite in D Tālvāldis Kēniņš
 Anita Rundāne — organ (1919 -)

HOSANNA Oskars Šepkis
 Two Choirs (1850 - 1914)

IN THE VINEYARDS OF THE LORD Tālvāldis Kēniņš
 (Words by Ingrida Vīksna) (1919 -)
 THE CREATOR (Words by Anna Brigādere) Viktors Bašņiks
 Choir (1912 -)

REQUIEM TO KINGIRA (Words by the Comp.) — Longins Apkalns
 Choir, Two Soloists, Organ and Orchestra (1923 -)

SV. ANDREJA EV. LUT. DRAUDZES KORIS
 SIMFONISKAIS ORĶESTRIS
 Dirigents — ARVIDS PURVS
 Orgānists — ANITA RUNDĀNE
 Solistes — RITA DZILNA - ZAPRAUSKA, soprāns
 ASTRA KALNIŅA, soprāns

DZIESMA, Op. 35 (Fr. Plostinieka teksts) Jazeps Vīdols
 Kantāte korim, soprānam un orķestrim
 Soliste — Rita Dzilna-Zaprauska

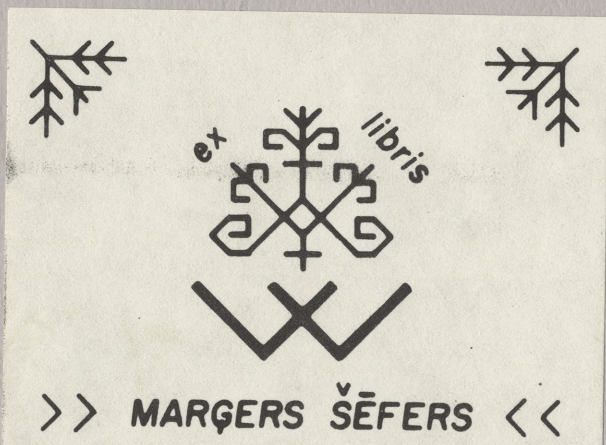
LUGŠANA iz Gariģas kantātes Andrejs Jurjāns
 Korim un orķestrim
 Tālvāldis Kēniņa instrumentālā apdare
 ZVANU SASAUKŠANĀS (Ingridas Vīksnas teksts) — Arvids Purvs
 Korim un orķestrim (1926 -)

SKERCO Alfrēds Kalniņš
 (1879 - 1951)
 KARAVĪRI BĒDĀJĀS, Fuga-fantāzija Arnoldis Kalniņš
 (Pirmatskaņojums) (1906 -)
 TOKĀTA no Svītas Re mazora Tālvāldis Kēniņš
 Anita Rundāne — orgāns (1919 -)

OZIANNA Oskars Šepkis
 Diviem koriem (1850 - 1914)

TA KUNGA VĪNA KALNOS (Ingr. Vīksnas teksts) — Tālv. Kēniņš
 (1919 -)
 LIELAIS KALVIS (Annas Brigāderes teksts) Viktors Bašņiks
 Koris (1912 -)

KINGIRAS REKVĪEMS (autora teksts) Longins Apkalns
 Korim, divi solistēm, orgānēm un orķestrim (1923 -)

Vāka zīmējums: māksliniece Lilita Riekstiņa-Krūmiņa

"LAIKMETA" SPIESTUVE
 1929 E. FRANKLIN AVE.
 MINNEAPOLIS, MINN. 55404

805.10287

GARĪGAIS
 KONCERTS

CONCERT OF
 SACRED MUSIC

Latviešu 5. Vispārējie Dziesmu Svētki A.S.V.

1973. g. 31. augustā
 St. John's Cathedral

DZIESMA Jāzeps Vitols

Fr. Plostnieka teksts
Kantāte korim, soprānam un orķestrim

Tur, kur dzidros augstumos
Laistās zvaigžņu liesmas,
Tur ir ilgām tēviņa,
Tur trauc mūsu dziesmas.

Acīs kvēlo prieka stars, —
Draugs pie drauga glaužas
Un iz krūtīm gavilēs
Jauna dziesma laužas.

Dziesmām līdzī gurdais gars
Kā uz spārniem ceļas,
Aizmirst dienas nebartās
Un jaunus spēkus smeļas.

Tā kā strautiņš ziedonī
Viņa plūst un veļas,
Tā kā vilnis viesulī
Viņa krāc un šķeļas.

Lai no mūsu dziesmām
Trīc meži, lauks un lejas;
Dziesmās sirds tik viegla kļūst,
Laimē laistās sejas.

Brāji, mūsu brīvās dziesmas
Lai ne mūžam neaprimst;
Lai pie skaņas skaņa saistās,
Lai no dziesmas dziesma dzimst.

LŪGŠANA iz Garīgās kantātes Andrejs Jurjāns

Autora teksts
Korim un orķestrim

Tāivalža Ķeniņa instrumentālā apdare

Kungs un Dievs, ak Kungs un Dievs,
palīdz' mums uz priekšu ar'.
Un tā Kunga mūsu Dieva laipnība,
lai paliek pār mums un piešķir
pie mums mūsu roku darbu.
Kungs un Dievs, ak Kungs un Dievs
palīdz' mums uz priekšu ar'.

ZVANU SASAUKŠANĀS Arvids Purvs

Ingrīdas Viksnas teksts
Korim un orķestrim

Tā bij Tava diena, Kungs,
Tava lielā diena.

Visos torņos dunēja zvani,
dunēja dimdīgām mēlēm.
Tās sitās kā lāstekas asas,
kā salauztu zobenu šķembas
kā lemeši, rūsas klāti:

— Bailes!
— Dzirdiet,
mums bailes!

Visos torņos dunēja zvani,
torņos ar izdedžu smailēm,
torņos, kur kovārņi vairs
tik ligzdas vij,
un tajos,
kas sen vairs
tik sapņu gailes
debesīs slej.

— Bailes!
— Mums ir bailes!

— Vai dzirdiet jūrām pāri
Mūsu savādo dunu?

Mums bail jūsu sikā prāta,
gurdeno domu,
un rāmo runu!

Tā bija Tava diena Kungs,
Tava lielā diena!

Ar gaismas staru baltu
Tu desesis šķēli,
ar zvanu dimdošo mēli
visas jūras vilņos cēli,

lai mostāties, veramies turp,
lai veramies turp!

OZIANNA Oskars Šepskis

Diviem korim

Svēts ir, svēts ir Dievs, Kungs, Cebaots.
Visas zemes ir pilnas Viņa godības.

Svēts ir, kas nāk Viņa vārdā.
Svēts ir, kas nāk tā Kunga vārdā.

Ozianna, Ozianna augstībā!
Ozianna, tam Dāvida dēlam!

TĀ KUNGA VĪNA KALNOS Tāivaldis Ķeniņš

Ingrīdas Viksnas teksts
Korim

Uz Taviem vīna kalniem
mēs paceļam acis —
Tava gaisma,
žilbīgā gaisma
dedzina mūs.

No Taviem vīna kalniem
nāk vakara vējš —
vai sauc mūs kāds turpu?

No Taviem vīna kalniem
mēs spirdzinam sevi —
tās slāpes,
tās mūžības slāpes, Kungs,
ko Tu mums devi,
tik Tavos vīna dārzos
mēs veldzējam,
slavējot Tevi.

Ar sauli uz pleciem,
ar cīruļa dziesmu,
Kungs, zudisim mēs Tavos dārzos ...

Uz Taviem vīna kalniem
mēs paceļam acis. —

LIELAIS KALVIS Viktors Bašičs

Annas Brigaderes teksts
Korim

Ar uguns veseri Tu sagrauj vecu jaunā,
Tu, lielais Kalvi! Ak, cik dziļi kaunā
Nu mana dvēsele ir, kas vīta šaubu ļaunā.

Lauzts lidojiens ... Riets, kvēlošs selgas lokā,
Vārds atrauts nāvei ... Ziedu mirdzums kokā ...
Visš top par radišanas vielu atkal Tavā rokā.

Sirds drebēt jauš: tā Tu to liec un lemi,
Tu visus, visus viņas sapņus ņemi
Un veido jaunu debesi un zemi.

KINGIRAS REKVIEMS Longins Apkalns

Autora teksts*
Korim, divi solistēm, ērģelēm un orķestrim

Svētie eņģeļi,
debess kareivji,
vērsiet skatus
no aizredzes —
spārnus izplešat,
pulkā uzņemat,
vediet augšup
dvēseles!

Tās, kas cīnījās
labo cīniņu,
tās, ko daudzinaš
tālās valodās —
latvju varones,
svētās mocekles,
kuŗu zemes gaita
izbeigta.

Kingiras nometnē nemieri trako,
jau kuŗo dienu padzītas sardzes,
izlauztie režģi šķautnainām smailēm
kļuvuši pīķi sieviešu rokās,
karbīda spuldžu tvanīgie tvaiki
draudīgi spridzekļi dzelžainiem tankiem.

Tumsā, rīta trešajā stundā
beidzot sakustas naidīgā vara,
sieviešu sardze pie vārtiem cīnās,
lido karbīda spuldzes, deg tanki.
Bruņotais vilnis lauž sieviešu pretspēku,
ieveļas nometnē, uguni vemdams.

Kingira deg,
sprāgst lodes spindz,
sievietes akmeņus sviež pret tankiem.

Kingira deg,
asinis list,
cīņa ar pārspēku tuvojas beigām.

Pagurums pārņem mulsušos prātus:
domas aizmaldās aizmirstās takās:
sarkano liesmu spīdums sāk zvīlot
dzimtenes zeltotās saules stariem.
Mulsa lūgsna ceļas no dzīlēm,
virmo sāpīgās dvēseles vēdās.

Dievs,
kas pasaulē sūtīji milu,
stiprini milas nestipros audus,
apturi asaru, asiņu plūdus,
vaidus un vaimanas
klusini

dārgajās Latvijas ārēs.
Daiļumam pavēli
Latvijā
cilvēku sirdis,
dvēseļu skaidrību,
taisnību
dod!

Mulsā lūgsna vēlreiz dod spēkus
sievietēm, meitenēm Kingiras postā.
Satveras rokās kā rotaļā lūgsmā,
sena dziesma atplaukst lūpās.
Baismās nāves rotaļas soļos,
dodas pretī tās naidīgiem tankiem,
senā dziesma pieaug, skan spēkā.
Sakustas draudīgā, dzelžainā masa
Brāž tanki,
dārd gaisi,
nāk gals.

Senā dziesma tomēr nav galā,
tālāk, šķiet, soļo sieviešu rinda:
paliek zem kājām Kingiras stepe,
priekšā saplok režģotie žogi.

Sieviešu pulkam biedrojas ēnas,
kāpj no Āzijas tundrām un taigām,
soļo kopīgā mocekļu soli.

Iet jau pāri mākoņu grēdām,
augstāk nekā cilvēks spēj domāt,
ienāk svētums nemiņas jomā.

Mūžīgā miera gaismotos lokus,
aizkar tālas zemdegas vēdas —
paveņas dievišķi laiki un telpas.

Nāk tur latvietes mocekļu vidū,
vadot tos pēdējā, mūžīgā gaitā
nemiņas pagalmos, mila kur valda,
asaras nožūst un skaidris top skats,
asiņu drānas kā saulstari mirgo,
svētums elpo aizredzes dvašu.

Svētie eņģeļi,
debess kareivji,
spārnus izplešat,
pulkā uzņemat,
tos, kas cīnījās
labo cīniņu,
tos, kas ilgojās
svēto brīvību.

* Teksts radīts reizē ar mūziku un nav domāts kā pastāvīga dzeja.

Kingira — PSRS soda nometne Centrālāzijā. Latviešu vadītas, tur 1954. gadā sa-
cēlās ieslodzītās sievietes. Sacelšanos nesaudzīgi apspieda ar tankiem un lidmašīnām.